

[Statsministeren.]

til at gaa den Vej, der er antydet i Bemærkningerne til Lovforslaget, og som i hvert Fald gerne ønsker at faa de Stridigheder ud af Verden, der hidtil har bestaaet, og som man vel vanskeligt faar ud af Verden uden at træffe en Ordning, der imødekommer rimelige Ønsker hos den nævnte Befolkning.

I Modsætning til det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft tror jeg, det vilde være uheldigt, om man tænkte sig en Særlovgivning for Færøerne, Rigets Flag er det fælles Symbol, og om dette skal vi lovgive i Fællesskab for alle Dele af Riget med de Afvigelser i Loven, der er Rimelighed i at have, men man skal ikke have en særlig Lov for nogen Del af Riget paa et Omraade, der i den Grad symboliserer Enheden, som Flaget gør det.

Ole Bjørn Kraft: Jeg er naturligvis fuldstændig enig med den højtærede Statsminister i de Bemærkninger, han fremsatte om, at Flaget er Rigets fælles Symbol, og derfor mener jeg ogsaa, det vil være uheldigt, hvis man fik gennemført den Regel, at saavel Amter som Kommuner skulde have Lejlighed til at føre deres særlige Flag; men naar der for en Del af Rigets Vedkommende er saadanne Forhold til Stede, at man har Lov til at sige, at det netop er disse Forhold, som har fremkaldt de Bestemmelser i Lovforslaget, der her er Tale om, maa jeg mene, at det ikke vil være rimeligt at *generalisere* ud fra disse særlige Forhold, men at træffe særlige Bestemmelser netop for dette særlige Omraade. Denne Opfattelse er understreget af de Bemærkninger, den højtærede Statsminister fremsatte om, at der ogsaa andre Steder kunde være Ønsker fremme i lignende Retning. Det vilde interessere mig, hvis det er muligt, at høre noget nærmere om, hvad den højtærede Statsminister her hentyder til; jeg har hidtil været af den Opfattelse, at der ikke andre Steder, hverken hos Kommunerne eller hos Amterne, har været noget som helst Ønske om at komme til at føre Særflag, og jeg synes, de Bemærkninger, den højtærede Statsminister herom fremsatte, nærmest understregede den Opfattelse, jeg havde Lejlighed til at gøre gældende før.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Simonsen (Aarhus): Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning

vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om indenrigs Kødkontrol.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3321; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 394).

Sagen sattes til Forhandling.

Simonsen (Aarhus): Det foreliggende Lovforslag om indenrigs Kødkontrol er en gammel Bekendt, som de sidste 10—12 Aar har været fremsat og behandlet adskillige Gange baade i dette høje Ting og i Landstinget. Man skulde ganske sikkert staa meget tidligt op, hvis man skulde kunne sige noget om dette Forslag, der ikke tidligere har været fremdraget, og ved denne Lejlighed vil jeg heller ikke gøre Forsøg derpaa, idet jeg gaar ud fra, at det kun vilde være at bruge Tiden paa en temmelig unyttig Maade.

Lovforslaget om indenrigs Kødkontrol omfatter et meget vigtigt Omraade, og det vilde være af den største Betydning, om det nu endelig kunde lykkes at tilvejebringe en Ordning af Kødkontrollen her i Landet; hidtil har det ikke været muligt at naa til et Resultat, skønt Lovforslaget aldeles ikke paa noget Omraade er vidtgaaende. Det egentlig ideelle, man burde tilstræbe for at tilvejebringe en sundhedsmæssig, sanitært betryggende Ordning, var naturligvis Gennemførelsen af en Landskødkontrol, men saa vidt gaar Forslaget langt fra, den højtærede Landbrugsminister, hans Ministerium og de sagkyndige indskrænker sig til at